

BEROEPSCHRIFT

Geeft te kennen:

De rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging **Belangenvereniging Eeuwigelaan e.o.**, gevestigd te Bergen NH

Eiseres komt in beroep tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Bergen NH, (hierna ook: het college) van 22 maart 2021. Bij dit besluit is het bezwaarschrift van eiseres van 13 oktober 2020 afgewezen, dat was gericht tegen het verkeersbesluit van 15 september 2020, inhoudende de aanleg van een fietspad aan de zuidzijde van de Eeuwigelaan, het opheffen van het bestaande fietspad in twee richtingen aan de noordzijde en het aanpassen van de kruising Hoflaan – Eeuwigelaan waaronder het aanpassen van de voorrangregeling voor fietsers van de Hoflaan naar de Eeuwigelaan.

1 De vaststaande feiten

- 1.1 De gemeenteraad van Bergen NH heeft op 12 juli 2018 een zorgvuldig voorbereid en draagkrachtig gemotiveerd besluit genomen (15 tegen 8 stemmen) inhoudende dat het omstreden plan met betrekking tot het tweede fietspad langs de Eeuwigelaan niet zou doorgaan, en dat eerst alternatieven zouden worden bekeken. Bij de totstandkoming van dit besluit heeft een rol gespeeld het rapport ‘Analyse noodzaak tweede fietspad Eeuwigelaan Bergen’ van ingenieursbureau Royal Haskoning DHV van 4 april 2018. Dit rapport houdt onder meer in, dat het aanleggen van een tweede fietspad aan de zuidzijde van de weg uit het oogpunt van de verkeersveiligheid voor voetgangers met stelligheid moest worden afgeraden. Een minderheid van één raadslid heeft zijn tegenstem gemotiveerd met de stelling dat dit plan nodig zou zijn vanwege het toegenomen fietsverkeer en de verkeersveiligheid.
- 1.2 Op 26 maart 2019 heeft de gemeenteraad een nieuw besluit genomen houdende goedkeuring van het zogenaamde ‘Formatieakkoord Nieuw vertrouwen 2019 – 2022’. Dit akkoord begint met de volgende beginselverklaring: *“De besluiten, zoals eerder in meerderheid genomen door de Raad worden gerespecteerd en tot uitvoering gebracht. We bouwen dus voort op de besluiten die genomen zijn.”* Tot deze genomen besluiten behoorde ook het besluit van 12 juli 2018, dat inhield, dat de voorgenomen aanleg van een tweede fietspad op de Eeuwigelaan net zou doorgaan en dat eerst alternatieven zouden worden bekeken.
- 1.3 Dit formatieakkoord bevat evenwel ook de volgende passage: *“De ontwikkeling van de cijfers over de toename van het aantal fietsers en de daarmee gepaard gaande veiligheidsrisico’s maken de aanleg van een tweede fietspad aan de Eeuwigelaan onvermijdelijk.”* Deze overweging staat haaks op de eerder vermelde beginselverklaring en is letterlijk overgenomen van een onderliggend document, genaamd ‘fact sheets’. De opstellers van dit document, die tot taak hadden de raadsleden over dit punt voor te lichten, hebben in dit document in strijd met de waarheid verzwegen, dat de raad op 12 juli 2018 een besluit in andere zin had genomen en zij hebben eveneens in strijd met de

waarheid in het document gesteld, dat de mening van één tegenstemmer in 2018 de mening van de gehele raad zou vertolken. Het voormelde standpunt van dit ene raadslid is in het raadsbesluit van juli 2018 nu juist met grote meerderheid verworpen.

- 1.4 Aan het bestreden verkeersbesluit ligt geen andere motivering ten grondslag dan het ten uitvoer leggen van laatstgenoemd raadsbesluit, dat op de hiervoor vermelde wijze tot stand is gekomen.
- 1.5 De commissie van advies voor de bezwaarschriften (verder te noemen: de commissie) heeft geadviseerd het bestreden besluit op andere gronden in te trekken. De hierboven onder 1.1 tot en met 1.4 besproken feiten zijn in het advies van de commissie in het geheel niet terug te vinden. De commissie heeft voorts geadviseerd de gevraagde kostenveroordeling af te wijzen, omdat geen sprake zou zijn van beroepsmatig verleende juridische bijstand.

2 Inhoud van het bestreden besluit

- 2.1 Het bestreden besluit sluit aan bij het advies van de bezwarencommissie, dat het college in redelijkheid en in overeenstemming met de regels tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. De bezwarencommissie overweegt hierover dat het college bij het nemen van een verkeersbesluit beoordelingsruimte toekomt, dat het aan het college is om de verschillende betrokken belangen tegen elkaar af te wegen en dat het college de absolute noodzaak van het verkeersbesluit niet hoeft aan te tonen. Volgens de commissie heeft het college voldoende onderzoek naar de relevante feiten en belangen verricht, is in het verkeersbesluit deugdelijk gemotiveerd dat met het besluit de verkeersbelangen uit art. 2 van de Wegenverkeerswet 1994 worden gediend en is niet gebleken dat het college de conclusies van de verkeersonderzoeken niet aan het verkeersbesluit ten grondslag had mogen leggen.
- 2.2 De bezwarencommissie adviseert wel om nader te beschrijven en te motiveren hoe het gebruik van het huidige voetpad door ruiters zich verhoudt tot de verkeersbelangen en de verkeersveiligheid. In reactie hierop wordt in het bestreden besluit gesteld dat uit navraag niet is gebleken dat het voetpad langs de Eeuwigelaan veelvuldig door ruiters wordt gebruikt. Bovendien kunnen ruiters die uit het Oude Hof komen ook gebruik maken van de aldaar liggende oversteekplaats naar het ten noorden van de Eeuwigelaan liggende duingebied, aldus het college.
- 2.3 De bezwarencommissie stelt zich desalniettemin op het standpunt dat het verkeersbesluit moet worden ingetrokken, omdat de feitelijke situatie nog niet op het verkeersbesluit is aangepast. In reactie daarop wordt in het bestreden besluit aangegeven dat het verkeersbesluit in de tijd naar voren is getrokken omdat de inhoud van de nog aan te vragen vergunningen en de daarvoor benodigde onderzoeken, mede worden bepaald door de in het verkeersbesluit opgenomen verkeersmaatregelen. Tijdens de hoorzitting in de bezwarenprocedure heeft het college te kennen gegeven dat naar verwachting nog een omgevingsvergunning nodig is voor het reconstrueren van de weg, een kapvergunning en een vergunning op grond van de Wet natuurbescherming. De verkeerskundige vormgeving van de laan is echter al klaar, aldus het college.

3 Grondslagen van het beroep

- 3.1 Wij achten het bestreden besluit in strijd met de wettelijke bepalingen, alsmede in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur. Weliswaar constateert de bezwarencommissie terecht dat het college bij het nemen van een verkeersbesluit beoordelingsruimte heeft, maar dat neemt niet weg dat de voorbereiding van het besluit moet voldoen aan het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel. Dat is niet het geval.
- 3.2 Wij wijzen er in de eerste plaats op dat aan het verkeersbesluit een onjuist uitgangspunt ten grondslag ligt. De gedachte dat het huidige fietspad te smal is om de hoeveelheid fietsverkeer te accommoderen, klopt niet. Wij hebben dit aangetoond met het rapport 'Analyse noodzaak tweede fietspad Eeuwigelaan, Bergen' van ingenieursbureau Royal HaskoningDHV van 4 april 2018. In dit rapport wordt geconcludeerd dat het bestaande fietspad voldoet aan de daaraan te stellen eisen. Dat geldt ook als niet wordt uitgegaan van de gemiddelde piekintensiteit op weekdagen, maar van de (uitzonderlijke) piekbelastingen die zich voordoen in de zomerperiode. In het rapport wordt bovendien geconcludeerd dat het aanleggen van een tweede fietspad aan de zuidzijde van de weg uit het oogpunt van de verkeersveiligheid voor voetgangers ten zeerste moet worden afgeraden. Het snelheidsverschil tussen voetgangers en het brom- en fietsverkeer is daarvoor te groot.
- 3.3 De vaststelling 'het fietsverkeer is toegenomen, het fietspad is te smal' kan leiden tot de conclusie, 'er moet ergens anders een tweede fietspad komen', maar die zelfde vaststelling leidt in het geheel niet tot de conclusie, dat dit fietspad dan ook aan de zuidzijde van de Eeuwigelaan zou moeten komen. Er zijn alternatieven denkbaar, waaronder de route Buerweg-Mosselenbuurt-Roodeweg die in het rapport van Royal HaskoningDHV wordt genoemd. Een al eerder ter sprake gekomen alternatief is de route door het weiland ten zuiden van het Wiertdijkje.
- 3.4 In het bestreden besluit wordt het rapport van Royal HaskoningDHV niet genoemd. Ook anderszins heeft het college er geen blijk van gegeven de conclusies uit het rapport in de belangenafweging te hebben betrokken. Het college heeft de juistheid van het rapport niet gemotiveerd weersproken en ook geen eigen onderzoek laten uitvoeren door een ter zake deskundige partij. Er zijn geen metingen van de aantallen fietsers die aantonen dat het fietsverkeer is toegenomen. Evenmin zijn cijfers overgelegd waaruit zou blijken dat het fietsverkeer over het bestaande fietspad onveilig zou zijn.
- 3.5 Reeds hierom voldoet het bestreden besluit niet aan de eisen die daar uit het oogpunt van een zorgvuldigheid, onderbouwing en evenredigheid aan moeten worden gesteld.
- 3.6 In de tweede plaats wordt met het bestreden besluit zonder onderbouwing afgeweken van het besluit van de gemeenteraad 12 juli 2018 om het plan met betrekking tot het tweede fietspad niet door te zetten en eerst alternatieven te bekijken. Bij de voorbereiding van het verkeersbesluit is daar geen aandacht aan besteed, maar lijkt zonder toelichting te worden teruggevallen op de zogenoemde 'fact sheets', die zijn gebaseerd op het beleid voorafgaand aan het raadsbesluit. Het raadsbesluit van maart 2019, waarmee het coalitieakkoord is aangenomen, bevatte geen nieuwe argumenten met betrekking tot het tweede fietspad op de Eeuwigelaan, die zouden moeten leiden tot een andere conclusie. De argumenten van het toegenomen fietsverkeer, de veiligheidsrisico's en de noodzaak van een tweede fietspad waren al in juli 2018 gewogen en toen in grote meerderheid

verworpen. En het thans bestreden verkeersbesluit heeft weer geen andere motivering, dan dat het dient ter uitvoering van het raadsbesluit van maart 2019.

- 3.7 Wanneer een overheid over een bepaalde kwestie een keer een besluit heeft genomen, dan is het op zichzelf wel denkbaar en toelaatbaar, dat diezelfde overheid negen maanden later tot het tegenovergestelde besluit komt, maar dan mag wel de eis worden gesteld, dat het tweede besluit wordt gedragen door nieuwe feiten of nieuwe doorslaggevende argumenten. In dit geval is hiervan geen sprake. Zowel het raadsbesluit van 26 maart 2019 als het verkeersbesluit van 15 september 2020 zijn op geen enkele wijze gemotiveerd, zodat het bestreden besluit ook om deze reden in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.
- 3.8 In de derde plaats heeft het college zich geen rekenschap gegeven van de overige belangen die bij het bestreden besluit betrokken zijn. In ons bezwaarschrift hebben wij verschillende zaken aangedragen die niet in de belangenafweging betrokken zijn:
- De aanleg van het tweede fietspad schaadt het historische karakter en de groene structuur van de Eeuwigelaan, onder meer door het verdwijnen van de monumentale Roggeveen-banken en de noodzakelijke kap van tientallen bomen.
 - De gevaren voor wandelaars op een gecombineerd voet- en fietspad
 - Het tweede fietspad belemmert de toegang tot de aangrenzende percelen.
 - Het bestaande fietspad ondervindt geen hinder van kruisingen met ander verkeer, behoudens de bestaande uitritten. Het voorgenomen tweede fietspad heeft vijf kruisingen met auto- en ander verkeer, met even zoveel gevaarpunten.
 - De kosten van de aanleg van het fietspad wegen niet op tegen de baten.
 - Het maatschappelijk draagvlak voor het fietspad ontbreekt. Wij leggen over een ingezonden stuk van een bewoner van Bergen in Bergens Nieuwblad week 13 april 2021, dat aan duidelijkheid niets te wensen overlaat.
 - Het beschikbare, reële alternatief Buerweg-Mosselenbuurt-Roodeweg, dat in het rapport van Royal HaskoningDHV wordt aangedragen, is niet meegewogen.
- 3.9 Wij voegen hier nog aan toe dat het verkeersbesluit in strijd is met het beleid van de provincie Noord-Holland. In de afgelopen jaren is het aantal elektrische en andere snelle fietsen toegenomen. Dit snelle fietsverkeer past niet in een woonbuurt met talloze uitritten. De provincie geeft dan ook de voorkeur aan een vrijliggend fietspad door het weiland ten zuiden van Bergen.
- 3.10 Hier komt nog bij dat, zoals de bezwarencommissie heeft opgemerkt, het college heeft verzuimd te motiveren, hoe het jarenlange gebruik van het voetpad door ruiters zich verhoudt tot de verkeersbelangen. Het college heeft in het bestreden besluit overwogen dat ruiters maar van een andere route gebruik moeten maken. Geconstateerd moet worden, dat het college op dezelfde nonchalante wijze omgaat met de belangen van ruiters als met die van wandelaars. De bewering van het college, dat het voetpad langs de Eeuwigelaan niet veelvuldig door ruiters zou worden gebruikt is niet met bescheiden onderbouwd. Hiernaar is ook geen onderzoek verricht. Ook hier ontbreekt enige motivering door het college.
- 3.11 Het ontbreken van een gedegen belangenafweging klemt temeer, nu het college met het bestreden besluit anticipeert op de besluiten die nog genomen zouden moeten worden om

het tweede fietspad te kunnen aanleggen. Nu het college de nieuwe verkeerskundige indeling eerst wil vastleggen, mag worden verwacht dat eerst wordt gezien of die indeling met het oog op die aanvullende besluitvorming uitvoerbaar is. Dit voorkomt dat de maatregelen die in het verkeersbesluit worden voorzien in de toekomstige besluitvorming als een voldongen feit worden gepresenteerd, waarmee een vorm van tunnelvisie dreigt te ontstaan. Andersom wordt ook voorkomen dat als de voor de nieuwe indeling benodigde vergunningen niet kunnen worden verleend, er alsnog een geheel nieuw verkeersbesluit genomen moet worden.

- 3.12 Nu het college heeft nagelaten verschillende relevante feiten, omstandigheden en belangen in de afweging te betrekken, is duidelijk dat het bestreden besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid. Daarom kan ook geen sprake zijn van een evenredige belangenafweging.

Conclusie

Het bestreden besluit is in strijd met art. 3:2 AWB en art. 3:4 lid 1 AWB, omdat het college heeft nagelaten bij de voorbereiding daarvan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen te vergaren en de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen tegen elkaar af te wegen. In het verlengde daarvan is het bestreden besluit in strijd met art. 3:46 AWB, omdat het college niet heeft gemotiveerd hoe de door ons naar voren gebrachte bezwaren in de besluitvorming betrokken zijn. De conclusie luidt, dat het besluit van het college van 22 maart 2021 vernietigd dient te worden.

Bergen, 20 april 2021